

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติเพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะ อันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมา ได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปี ในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศ และสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ภาคบริการและภาคเกษตรมีผลผลิตการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะ ที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัย ยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาคือคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาคอขวดในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศ ที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีการใช้อย่างสิ้นเปลือง และเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่อง และความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการ และปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมือง ตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงาน และวัยเด็กที่ลดลง และประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาค และเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดย่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติ ที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทมหาอำนาจที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจจนกระบวน รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด จะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครายสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้าน ขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหาร และน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียว การรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญ และความสนใจจากนานาประเทศ รวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร มีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น กฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขาก่อสร้างและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยาก การเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่ มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพ ที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบัน และบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้ และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป กระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทัน และปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง

กฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้าทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนามาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีการพัฒนาศักยภาพที่สามารถอำนวยความสะดวก และส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐาน และมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมือง เพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกถึงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อน การพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐ เพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาดลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุข ได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึง ทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิต ตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ
- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่าง สะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยง การพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกลาง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมี ส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศ และสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญาในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน

ยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๒. เป้าหมายรวม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ

๕.๑ หลักการ

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ประเทศไทย ๔.๐

ประเทศไทย ๔.๐ เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”** ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้ (ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์)

พัฒนาการประเทศไทย ๔.๐

หลายประเทศกำหนดโมเดลเศรษฐกิจรูปแบบใหม่เพื่อสร้างความมั่งคั่งในศตวรรษที่ ๒๑ อาทิ สหรัฐอเมริกาพูดถึง A nation of Makers อังกฤษกำลังผลักดันประเทศสู่ Design of Innovation จีนประกาศโมเดล Made in China ๒๐๒๕ ส่วนอินเดียกำลังขับเคลื่อน Made in India หรือเกาหลีใต้วางโมเดลเศรษฐกิจเป็น Creative Economy และมองมาประเทศใกล้เคียงอย่างลาวยังประกาศโมเดลเศรษฐกิจเป็น Power of ASEAN

ประเทศไทย ๑.๐ ยุคทองของเกษตรกรรม เช่น ผลิตและขาย พืชไร่ พืชสวน หมู หมา กา ไก่ เป็นต้น

ประเทศไทย ๒.๐ ยุคอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้าเครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น

และยุคปัจจุบัน คือ ประเทศไทย ๓.๐ เป็นอุตสาหกรรมหนัก เช่น การผลิตและขาย ส่งออก เหล็กกล้า รถยนต์ กลั่นน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น

นับตั้งแต่ประเทศไทยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศด้วยนโยบายต่าง ๆ พบว่า มีการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดเฉลี่ยถึง ๗% ต่อปี แต่มาถึงหลังปี ๒๕๔๐ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงมาเป็น ๓-๔% ต่อปี

เหตุผลสำคัญเพราะ

๑. ไทยไม่เคยปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอย่างจริงจังมาก่อน

๒. ไม่เคยมีการพัฒนาเทคโนโลยีของตัวเอง

๓. แรงงานยังมีทักษะไม่ดีพอจนกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำของโอกาส

ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทิศทางการขับเคลื่อนของประเทศด้วยแนวความคิดประเทศไทย ๔.๐ เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก ๓ กับดักที่กำลังเผชิญ คือ

๑. กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap)

๒. กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap)

๓. กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap)

ประเทศไทย ๔.๐ ยุคเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

ประเทศไทย ๔.๐ จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจจากที่กล่าวมาข้างต้นไปสู่ ยุคเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมหรือ Value-Based Economy โดยมีฐานคิดหลัก คือ

๑. เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม

๒. เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม

๓. เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

ดังนั้น ประเทศไทย ๔.๐ ประเทศไทยจะต้องเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน ๔ องค์ประกอบสำคัญ คือ

๑. เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน (Traditional Farming) ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)

๒. เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Start ups ที่มีศักยภาพสูง

๓. เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำไปสู่ High Value Services

๔. เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ประเทศไทย ๔.๐

ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนาเครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IOT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

กลไกขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐

กลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ชุดใหม่ ประกอบด้วย

๑) Productive Growth Engine

เป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์

กลไกดังกล่าว ประกอบไปด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่ และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่ รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการตอบโจทยความพยายามในการก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลางที่ไทยกำลังเผชิญอยู่

๒) Inclusive Growth Engine

เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งที่เกิดขึ้น

โดยกลไกนี้ ประกอบด้วย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทยประเด็นปัญหาและความท้าทายทางสังคม ในมิติต่างๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถ แข่งขันได้ในเวทีโลก การสร้างงานใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตการ เปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการจ่ายภาษีให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เพื่อแก้ไขกับดักรายได้ปานกลางที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓) Green Growth Engine

การสร้างความมั่งคั่งของไทยในอนาคต จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบโจทยการหลุดออกจากกับดักรายได้ปานกลางที่ไม่สมดุลของการพัฒนาระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม

โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึง ความได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลักมาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) หัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนากระบวนการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์กับประเทศและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน

ทั้ง ๓ กลไกขับเคลื่อน ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่ง อย่าง มั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้หลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนโมเดลเศรษฐกิจจาก การพึ่งพาการลงทุนต่างประเทศ มีการลงทุนการวิจัยและพัฒนาตัวเองน้อยมาก โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาคน

สร้างการวิจัยและพัฒนา โครงสร้างเศรษฐกิจ ให้ไทยสามารถอยู่ได้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งรัฐบาลต้องกล้าพอที่จะ ถอดก้นกบจากการตั้งเงินลงทุนต่างประเทศ เอาเทคโนโลยีของต่างชาติมา และต้องยืนอยู่บนขาตัวเองในระดับหนึ่ง

โดยสรุป ประเทศไทย ๔.๐

กระบวนการพัฒนาประเทศไทยภายใต้แนวคิด ประเทศไทย ๔.๐ เป็นอีกนโยบายหนึ่งที่เป็น การวางรากฐานการพัฒนาประเทศไทยในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการ วิจัยและการพัฒนา ตลอดจน การปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้ แนวคิดประชารัฐที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในประเทศและ ระดับโลก

หากยังคงยึดความคิดเดิม ๆ ปัญหาของการหลุดพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลางจะไม่สามารถ เกิดขึ้นได้เลย ดังจะเห็นได้จากตัวเลขทางเศรษฐกิจตลอด ๕๐ ปีที่ผ่านมา เราในฐานะต้นทุนทรัพยากรมนุษย์ที่ สำคัญของประเทศพร้อมแล้วหรือยังต่อการขับเคลื่อนประเทศไทยให้บรรลุตามโมเดลประเทศไทย ๔.๐

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคเหนือ

ภาคเหนือมีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น ที่มีการฟื้นฟู สืบสาน และ สร้างสรรค์พัฒนาสู่การผลิตสินค้าและบริการ โดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพและ ผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงระดับสากล พื้นที่เกษตรของภาคเหนือมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการปรับระบบ การผลิต เพื่อสร้างคุณค่าตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ นอกจากนี้ทำเลที่ตั้งของภาคเหนือมีศักยภาพในการขยาย การค้า การลงทุนและบริการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง และ สามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่มประเทศเอเชียใต้ ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก- ตะวันตก ๑๕ แผนพัฒนาภาคเหนือ รวมถึงเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือสู่ ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้าง พื้นฐาน และองค์ความรู้ของ สถาบันการศึกษา และองค์กรในพื้นที่มาใช้ในการต่อยอดการผลิตและบริการที่มี ศักยภาพและโอกาส เพื่อสร้าง มูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการ เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจ กับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาค กลุ่มแม่น้ำโขง

วัตถุประสงค์

- ๑ เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการ โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์
- ๒ เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- ๓ เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพา ครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้
- ๔ เพื่อแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำ ป่าต้นน้ำ และปัญหาหมอกควัน

เป้าหมาย

- ๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
- ๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคเหนือลดลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการ ที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควัน อย่างยั่งยืน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

การบริหารงานเชิงยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดเป็นรูปแบบการบริหารราชการระดับพื้นที่แบบบูรณาการ ในรูปของการรวมกลุ่มของจังหวัดที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในด้านต่าง ๆ ทั้งในเชิงภูมิศาสตร์ สังคมวัฒนธรรม และศักยภาพการพัฒนาเข้าด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้การวางกรอบทิศทางการพัฒนาระดับพื้นที่มีความชัดเจน มีการ แก้ไขปัญหาร่วมกันระหว่างจังหวัด และเกิดการใช้ทรัพยากรทางการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ฉบับที่ ๓ ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ กำหนดให้จัดตั้งกลุ่มจังหวัด ๑๘ กลุ่มจังหวัด ซึ่งกลุ่ม จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน โดยจังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

“พัฒนาพื้นที่บนพื้นฐานวัฒนธรรมสร้างสรรค์ สู่เศรษฐกิจมูลค่าสูงอย่างทั่วถึง”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๕
๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product: GPCP) ภาพรวมเพิ่มขึ้นเป็น (ร้อยละ)	๕
๒. ค่าสัมประสิทธิ์จินี (GINI Coefficient) ลดลง	๐.๓๘
๓. รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้นเป็น (บาท/เดือน)	๒๓,๐๐๐

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างการเชื่อมโยงธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการสู่ท้องถิ่น
๒. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าแก่สินค้าและบริการท้องถิ่น โดยผสมผสานภูมิปัญญาและเทคโนโลยีนวัตกรรม
๓. เพื่อสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
๔. เพื่อเพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง (Destination)

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๕
๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้นเป็น (ล้านบาท)	๑๐๒,๐๐๐
๒. ค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้นเป็น (บาท/คน/วัน)	๔,๐๐๐
๓. อัตราเพิ่มของรายได้จากการจำหน่ายสินค้าหัตถกรรม เพิ่มขึ้นจากเดิม(ร้อยละ)	๔๐

แนวทางการพัฒนา

พัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ๔ จังหวัด (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน) โดยยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การแพทย์แผนไทย ส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านนาและพัฒนา หัตถกรรมท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ รวมถึงเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เพื่อรองรับรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่

วัตถุประสงค์

เป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนของภาคเหนือ เชื่อมโยงความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๕
๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเป็น (ร้อยละ)	๑๐
๒. มูลค่าการส่งออกรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้นเป็น (ร้อยละ)	๑๐

แนวทางการพัฒนา

การส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปอาหารมูลค่าสูง (NTFV) อุตสาหกรรมสุขภาพความงาม สมุนไพร และ หัตถอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ด้วยการเชื่อมโยงอัตลักษณ์ล้านนาพหุสาขาเทคโนโลยี นวัตกรรม (High Touch High Value) ตลอดห่วงโซ่คุณค่าเพื่อตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและ AEC บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการ
๒. เพื่อยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐาน
๓. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตผลการเกษตร ผลิตภัณฑ์การเกษตร

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๕
๑. อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรเพิ่มขึ้นจากเดิม (ร้อยละ)	๘
๒. ร้อยละมูลค่าอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ เพิ่มขึ้นจากเดิม (ร้อยละ)	๗

แนวทางการพัฒนา

เพื่อส่งเสริมการเกษตรต้นทาง และเกษตรแปรรูปในพื้นที่ (NTFV) ของผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญและโดดเด่นในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ โดยการพัฒนาวัตถุติการเกษตรแบบหมุนเวียน รวมถึงการพัฒนา รูปแบบการผลิตเพื่อยกระดับมาตรฐานของสินค้าเกษตร สร้างโอกาสในการจำหน่ายเพื่อการเชื่อมโยงธุรกิจการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน

วัตถุประสงค์

๑. สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น หรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เกื้อหนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๒. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และการใช้ประโยชน์อย่างมีคุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย ปี ๒๕๖๕
๑. จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละออง ขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM๒.๕) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๕๐
๒. พื้นที่เผาไหม้ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ลดลง (ร้อยละ)	๓๐

แนวทางการพัฒนา

เพื่อส่งเสริมการเกษตรและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยกระดับการบริหารจัดการวัสดุทางการเกษตร ด้วยการนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีนวัตกรรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการลดฝุ่นควัน (PM ๒.๕) พร้อมทั้งสร้างมาตรการลดการเผาทั้งรูปแบบของการส่งเสริมอาชีพและการบูรณาการอย่างมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและอากาศบริสุทธิ์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ อย่างยั่งยืน

แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) จัดทำเพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางแนวทางการดำเนินการในการพัฒนาจังหวัด ให้สอดคล้องกับการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนปฏิรูปประเทศ นโยบาย รัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ และการพัฒนาเชิงพื้นที่ (Area Based Approach) ที่ครอบคลุมการพัฒนาในทุกมิติ โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วน เน้นการบูรณาการการทำงานในรูปแบบ One plan โดยการสังเคราะห์แผนของทุกภาคส่วนและทุกระดับ วิเคราะห์ศักยภาพความพร้อมทิศทางและแนวโน้มอนาคต วิเคราะห์และเชื่อมโยงความสอดคล้องของทุกระดับตั้งแต่ระดับชุมชนจนถึงระดับชาติ ดำเนินการจัดทำแผนตามกรอบการดำเนินงานและแนวนโยบายของจังหวัด เริ่มตั้งแต่ วิเคราะห์ศักยภาพความพร้อม บริบทของจังหวัดลำพูน วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของพื้นที่ในจังหวัดลำพูน ครอบคลุม ๘ อำเภอ ทุกมิติของการพัฒนา และวิเคราะห์และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนที่ผ่านมา วิเคราะห์ข้อมูลสถิติในการพัฒนาในมิติต่าง ๆ ย้อนหลัง ๕-๑๐ ปี วิเคราะห์แผนการพัฒนาของจังหวัดลำพูนของทุกภาคส่วนและทุกระดับ และเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อม จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส อุปสรรค จังหวัดลำพูน วิเคราะห์ประเมินสถานการณ์เชิงยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนาจังหวัดลำพูน และจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนา ๕ ปี เป้าหมายและตัวชี้วัดการพัฒนาร่วมกัน รวมทั้งเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นวิพากษ์แผน เพื่อความสมบูรณ์ของแผน และเป็นแผนที่มาจากกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาของจังหวัดออกเป็น ๔ ประเด็นคือ

- ประเด็นที่ ๑ : เมืองแห่งวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถีและท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์
- ประเด็นที่ ๒ : เมืองแห่งอุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- ประเด็นที่ ๓ : เมืองแห่งเกษตรสุขภาพและเกษตรนวัตกรรมสร้างสรรค์
- ประเด็นที่ ๔ : เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

วิสัยทัศน์

เมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์
บนความพอเพียง
เมืองเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมสร้างสรรค์ ชุมชนวิถีพอเพียงและยั่งยืน

พันธกิจ

- ๑) LAMPHUN SMART CITY : มุ่งสืบสานต่อยอดการพัฒนาอัตลักษณ์วิถี บนฐานวัฒนธรรมภูมิปัญญาสร้างสรรค์ เสริมสร้างศักยภาพเชื่อมโยงระบบและกลไกการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสู่อัตลักษณ์การท่องเที่ยว
- ๒) LAMPHUN CREATIVE LANNA : มุ่งยกระดับ โครงสร้างระบบอุตสาหกรรมเชื่อมโยงหัตถอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ส่งเสริมการผลิต การบริโภค สร้างความเข้มแข็งพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสู่การเป็นระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ
- ๓) LAMPHUN FOOD VALLEY : มุ่งต่อยอด และพัฒนาเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นส่งเสริมระบบเกษตรอัจฉริยะให้เกิดเกษตรกรรมยั่งยืน สร้างมูลค่าสูงตลอดห่วงโซ่คุณค่า

๔) LAMPHUN GREEN AND CLEAN CITY : มุ่งเสริมสร้างพลังทางเศรษฐกิจ สังคม ชุมชนให้ทุกภาค ส่วนร่วมกันสร้างเมืองแห่งความสงบสุข ความสะอาด ความมั่นคงปลอดภัย ยกระดับคุณภาพชีวิตให้เศรษฐกิจ คราวเรือนมีความมั่นคงบนวิถีพอเพียง อย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. เพื่อสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการขยายทางเศรษฐกิจแบบสมดุล ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และภาคเกษตร โดยเน้นส่งเสริมการพัฒนาจากฐานศักยภาพของจังหวัด และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

๒. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนครอบคลุมทุกกลุ่มทุกช่วงวัย ให้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นสังคมที่มั่นคง ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ภายใต้กลไกการเชื่อมประสานความสัมพันธ์ปรองดองที่มีประสิทธิภาพ

๓. เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสภาพแวดล้อมของเมืองให้น่าอยู่และยั่งยืน

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น	อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ร้อยละ)	๑	๑	๒	๒	๓

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นที่ ๑ : เมืองแห่งวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถีและท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์ : เพื่อพัฒนาเมืองเก่าเมืองแห่งวัฒนธรรมเป็นเมืองท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม อัตลักษณ์วิถี เชื่อมโยงการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่บนฐานดิจิทัลให้เป็นเมืองเก่าที่ Smart และเมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถี

เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว	๑	๒	๓	๔	๕
ชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น	จำนวนชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม	๑	๒	๓	๔	๕

แนวทางการพัฒนา

๑. เมืองแห่งการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถี สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ได้แก่ แหล่งเรียนรู้เชิงประวัติศาสตร์ เมืองวัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชนลุ่มน้ำ สินค้าชุมชน อาหารพื้นถิ่นและกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อนำมาสร้างสรรค์คุณค่าและมูลค่าผ่านองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และออกแบบพัฒนากิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว ที่เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยววิถีอัตลักษณ์ การท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ท่องเที่ยวเชิงกีฬาและนันทนาการ ซึ่งเป็นการท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม

๒. การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยวและเมืองเก่าที่ Smart พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยววิถีใหม่บนฐานดิจิทัล อาทิ ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว และป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดจากกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกมิติ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาและบริหารจัดการ สภาพแวดล้อมของเมือง การจัดการการท่องเที่ยว การพัฒนารัฐกิจการท่องเที่ยว และการพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านการท่องเที่ยว เพื่อการวางแผน การกำหนดนโยบาย และการอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว

๓. พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการด้านท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถี การส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และการออกแบบ การสร้างนวัตกรรม การส่งเสริมการลงทุน การสร้างเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยว การสื่อสารและการคมนาคม การพัฒนาระบบฐานข้อมูล การส่งเสริมการตลาด และการสร้างเรื่องราวเพื่อบอกเล่านักท่องเที่ยว พัฒนาชุมชน ผู้ประกอบการ และบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนให้มีความพร้อมในการรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่

๔. เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานของการท่องเที่ยว ทั้งด้านการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยี การบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด เพื่อสร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว

๕. ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถีให้เป็นที่น่าสนใจทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศและนานาชาติ ผ่านสื่อสร้างสรรค์และนวัตกรรมทางสื่อต่าง ๆ รวมทั้งการส่งเสริมการสื่อสารเรื่องราวอันเป็นเอกลักษณ์ของเมืองผ่านการพัฒนาแบรนด์และการสื่อสารเรื่องราวอย่างสร้างสรรค์ผ่านช่องทางการตลาดที่เป็นที่นิยมในกลุ่มเป้าหมายส่งเสริมการตลาดและสนับสนุนการเป็นเจ้าภาพจัดงานในระดับนานาชาติ รวมทั้งประชาสัมพันธ์เมือง/พื้นที่ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ และส่งเสริมกิจกรรมที่มีศักยภาพในการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อจูงใจให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ

ประเด็นที่ ๒ : เมืองแห่งอุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์ : เป็นเมืองอุตสาหกรรมที่สามารถเชื่อมโยงกับฐานผลิตของจังหวัด และพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ เมืองใหม่ที่มีศักยภาพเป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมที่สร้างงานและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ รวมทั้งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่ต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนทางวัฒนธรรมของพื้นที่

เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสาขาอุตสาหกรรมและบริการ	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสาขาอุตสาหกรรม (เฉลี่ยร้อยละ)	๑	๒	๓	๔	๕
	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสาขาบริการ (เฉลี่ยร้อยละ)	๑	๒	๓	๓	๔
การเพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สำคัญ	อัตราการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สำคัญ	๑	๒	๓	๓	๓

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับอุตสาหกรรมเดิมเชื่อมโยงฐานการผลิตของจังหวัด และส่งเสริมอุตสาหกรรมใหม่เมืองใหม่ เพื่อรองรับการพัฒนาสู่การเป็นระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ Creative LANNA ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน โดยปรับภูมิทัศน์และสถาปัตยกรรมของเมือง พัฒนาย่านเมือง แบ่งโซนเมืองเก่า เมืองใหม่ เมืองอุตสาหกรรม พัฒนาระบบสื่อสารโทรคมนาคม โครงสร้างพื้นฐานสำคัญ และสิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุนของภาคเอกชน

๒ ยกระดับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ด้วยนวัตกรรม ให้มีความสำคัญกับการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนทางสังคมวัฒนธรรม และฐานอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพเดิมของจังหวัด และผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ อาทิ ผลิตภัณฑ์เชิงสุขภาพ ผลิตภัณฑ์สำหรับผู้สูงอายุ และผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปเกษตร โดยให้เน้นการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างบูรณาการตลอดห่วงโซ่มูลค่า พร้อมทั้งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนา การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบทของจังหวัด และส่งเสริมการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งพัฒนาและส่งเสริมการค้า

๓. บูรณาการทำงานและยกระดับสถานประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และการส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน พัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม บูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทานและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนของชุมชน

๔. สร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและหัตถอุตสาหกรรม และสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งกับผู้ประกอบการ ดึงศักยภาพที่มีอยู่มาเชื่อมโยงและบูรณาการในการพัฒนาจังหวัดในทุกมิติ เน้นส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบที่มีโครงสร้างกระจายรายได้ ทั้งวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ และวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาช่องทางการตลาดและเครือข่าย เพื่อให้เกิดการจัดการกลไกการตลาดครบวงจรในรูปแบบการค้าที่เป็นธรรม รวมถึงการสร้างกติกาให้เกิดโครงสร้างกระจายรายได้ให้กับเศรษฐกิจชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม การส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็น และการบริหารจัดการกลไกต่าง ๆ เพื่อให้เศรษฐกิจชุมชนมีทุนในการพัฒนาการสินค้าและยกระดับเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี จัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ ที่สร้างขึ้นใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชนที่ครบวงจร ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยึดแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕. การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ พัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นและความถนัดที่แตกต่างและหลากหลายของแรงงาน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัล และธุรกิจรูปแบบใหม่ในอนาคต สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับในการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ ส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาด พัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า

๖. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาหลายรูปแบบอย่างไร้รอยต่อ และสอดคล้องกับรูปแบบการค้าในอนาคต นำระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารจัดการทั้งในส่วนของการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน กระบวนการโลจิสติกส์ และการให้บริการโลจิสติกส์ และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดห่วงโซ่อุปทานทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ให้สอดคล้องกับการขับเคลื่อนการยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดการสร้างประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าและบริการ และมีการดำเนินกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ที่มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันด้วยการลดต้นทุน เพิ่มผลิตภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน

ประเด็นที่ ๓ : เมืองแห่งเกษตรสุขภาพและเกษตรนวัตกรรมสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์ : เป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์การเกษตร เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรแปรรูป เกษตรมูลค่าสูง และเกษตรสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐานโดดเด่นของภาคเหนือและของประเทศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด สาขาเกษตรเพิ่มขึ้น	อัตราการขยายตัวภาค เกษตร (ร้อยละ)	๒	๒	๒	๓	๓

แนวทางการพัฒนา

๑. เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น พัฒนาและต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูการผลิตตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย พัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน และสร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าท้องถิ่น ตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ

๒. เกษตรสุขภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตเกษตรปลอดภัยที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีการปนเปื้อนของสารเคมีอันตรายในสินค้าเกษตรและอาหาร และสร้างความปลอดภัยและมั่นคงด้านอาหารในระดับครัวเรือน พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัยเพื่อสุขภาวะและโภชนาการที่เหมาะสม และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย เพื่อต่อยอดสู่เชิงพาณิชย์

๓. เกษตรมูลค่าสูง พัฒนาและส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเกษตรชีวภาพ สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ การผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ สนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรพื้นที่สูง ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชนเพื่อต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจโดยเชื่อมโยง/สร้างเครือข่ายไปยังภาคอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวเกษตร เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์และบริการ สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย ตลอดจนขยายช่องทางการจำหน่ายสินค้า

ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องได้รับการสนับสนุนด้านแหล่งทุน เทคโนโลยีและนวัตกรรม และการพัฒนาองค์ความรู้ของบุคลากรทั้งระบบควบคู่กัน

๔. Lamphun Food Valley ส่งเสริมการสร้างมูลค่าโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน ให้มีความสำคัญกับการเข้าถึงเทคโนโลยีในการแปรรูปสินค้าเกษตร การรวมกลุ่มในรูปแบบสหกรณ์เพื่อลดต้นทุนค่าเครื่องจักรกลการเกษตร พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพเข้าสู่ระบบการผลิตในกลุ่มเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง พร้อมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ พัฒนาองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูปสร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป และการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๕. ส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะและการพัฒนาศักยภาพการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยอาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการใช้และการเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีดิจิทัลและระบบข้อมูลสำหรับวางแผนการผลิต พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาดต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ เพื่อการวางแผนการเกษตร และพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่ทั้งกลุ่ม smart farmer และ Young Smart farmer ที่สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้พัฒนาไปสู่รูปแบบฟาร์มอัจฉริยะ

๖. พัฒนาระบบนิเวศการเกษตรเพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเกษตรกรและภาคเกษตรทั้งระบบ สนับสนุนส่งเสริมระบบนิเวศของภาคเกษตรในด้านต่างๆ อาทิ ส่งเสริมกระบวนการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ เพื่อให้มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม สร้างความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการให้เกิดขึ้นในระดับครัวเรือน ชุมชน ท้องถิ่น สนับสนุนให้ชุมชนทำการเกษตรของท้องถิ่น เพื่อเป็นแหล่งอาหารของชุมชน ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ การเพิ่มขีดความสามารถและการยกระดับสถาบันเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ควรต้องให้ความสำคัญกับการสร้างและพัฒนาบุคลากรของสถาบัน เกษตรกรให้มีองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจ การบริหารจัดการองค์กร และการบริหารงานของสถาบันเกษตรกร ส่งเสริมวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ และส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่าง ๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่าง ๆ โดยการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ตรวมทั้งการพัฒนาด้านโลจิสติกส์การเกษตร

ประเด็นที่ ๔ : เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนทุกระดับสู่ความมั่งคั่ง เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตแลทรัพย์สินและความมั่นคงของมนุษย์ รวมถึงบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี

เป้าหมายและตัวชี้วัด

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ประชาชนทุกกลุ่มวัยได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	ร้อยละของประชากรที่อยู่ใต้เส้นความยากจน	๕	๔	๓	๒	๑
การแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินลดลง	การแจ้งความคดีชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (ต่อแสนคน)*	ต่ำกว่าค่า กลาง	ต่ำกว่าค่า กลาง	ต่ำกว่าค่า กลาง	ต่ำกว่าค่า กลาง	ต่ำกว่าค่า กลาง
เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการหมอกควันและไฟป่า	จุดความร้อน (Hotspot) ลดลงร้อยละจากปีที่ผ่านมา	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐
ลดจำนวนวันที่ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๒.๕) เกินค่ามาตรฐาน	จำนวนวันที่ค่า PM ๒.๕ เกินเกณฑ์มาตรฐาน (วัน)	๑๐	๘	๕	๓	๐

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานรากเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี และการจัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชน ที่ครบวงจร ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งบริหารจัดการหนี้สินอย่างยั่งยืน โดยการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินให้กับประชากรที่มีรายได้น้อยผ่านการส่งเสริมการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนแหล่งทุน เน้นส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบที่มีโครงสร้างกระจายรายได้ ทั้งวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ และวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาช่องทางการตลาดและเครือข่าย เพื่อให้เกิดการจัดการกลไกการตลาดครบวงจรในรูปแบบการค้าที่เป็นธรรม

๒. การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีของคนทุกช่วงวัย โดยสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดีการส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่ และการพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุข

ภาวะที่ดีพัฒนาการการบริหารจัดการพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเครือข่ายด้านสุขภาพ รวมทั้งการพัฒนาและสร้างระบบรับมือและปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำ การส่งเสริมสุขภาพการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต และการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา หรือการประกอบกิจกรรมนันทนาการที่มีอยู่ในชุมชนเดิมหรือจัดหาใหม่เพิ่มเติม ให้มีความเพียงพอ ปลอดภัย และเหมาะสมกับประชาชนทุกกลุ่มวัยในพื้นที่

๓. เสริมสร้างสังคมคุณภาพผู้สูงอายุเชิงรุก สร้างความตระหนักและส่งเสริมให้ผู้ที่จะเป็นผู้สูงอายุในอนาคตได้มีการเตรียมการให้พร้อมทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม และเป็นผู้สูงอายุที่มีกำลัง มีแรง มีความมั่นคงทางรายได้ และพึ่งพาตนเองได้ เพิ่มบทบาททางเศรษฐกิจและสังคมของผู้สูงอายุ ส่งเสริมการนำความรู้ ประสบการณ์ และภูมิปัญญาที่สั่งสมมาตลอดช่วงชีวิตของผู้สูงอายุมาถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง เพื่อให้เกิดการสืบสานและต่อยอดการพัฒนาสังคม รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้สูงอายุเพื่อทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และสามารถช่วยเหลือชุมชนและสังคม เพื่อให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพกายที่แข็งแรงสุขภาพจิตที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีศักดิ์ศรี และมีความสุขในการดำเนินชีวิตในสังคม และสามารถคงไว้ซึ่งศักยภาพและบทบาทในการสร้างสรรค์สังคม เป็นอีกหนึ่งแรงพลังในการช่วยขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศได้เช่นเดียวกับช่วงวัยอื่น ๆ

๔. เสริมสร้างเมืองแห่งการศึกษาและเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพทรัพยากรบุคคลในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเรียน วัยรุ่น วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์และสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงิน มีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า และการพัฒนาการเรียนรู้และเปิดพื้นที่การเรียนรู้ของเมืองออกแบบระบบการเรียนรู้รูปแบบใหม่ พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม การพัฒนาศักยภาพตามความถนัดและความสามารถของพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย สร้างสภาพแวดล้อมของเมืองให้เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่หลากหลายที่เป็นการดำเนินชีวิต

๕. การเสริมสร้างพลังทางสังคมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนา การสร้างพื้นที่ให้เกิดการปรึกษาหารือ สร้างความเข้าใจและยอมรับถึงคุณค่าและความแตกต่าง และสร้างเป้าหมายร่วมหรือจุดร่วมอย่างสร้างสรรค์ เสริมสร้างสังคมแห่งการให้และช่วยเหลือกันและกัน เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเอง ส่งเสริมให้มีระบบการสนับสนุนความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นที่ครอบคลุมทุกมิติตั้งแต่ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะ ตั้งแต่ระดับชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด เน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เสริมสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงสามวัยในท้องถิ่น

๖. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์แรงงานต่างด้าว การค้ามนุษย์และอุบัติเหตุบนท้องถนน โดยมุ่งเน้นการปลูกจิตสำนึก และเสริมสร้างความเป็นพลเมือง ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงของมนุษย์ในระยะยาว รวมทั้งใช้หลักการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ เพื่อให้สามารถดำเนินการแก้ไขร่วมกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗. เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยปลูกฝังและสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันหลักของชาติ

รณรงค์เสริมสร้างความรักและภาคภูมิใจในความเป็นคนไทยและชาติไทย ผ่านทางกลไกต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาประวัติศาสตร์ในเชิงสร้างสรรค์ น้อมนำและเผยแพร่ศาสตร์พระราชา หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงแนวทางพระราชดำริต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และนำไปประยุกต์ปฏิบัติใช้อย่างกว้างขวาง จัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติและพระราชกรณียกิจอย่างสม่ำเสมอ

๘. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มุ่งยึดแนวความคิดการแก้ไขปัญหายาเสพติดตั้งแต่ต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน การป้องกันยาเสพติดในแต่ละกลุ่มเป้าหมายอย่างเหมาะสมเป็นรูปธรรม โดยการปลูกฝังค่านิยมและองค์ความรู้ที่เหมาะสม การปรับระบบนิเวศที่เหมาะสม โดยการเสริมสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย อาทิ ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน

๙. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ด้วยการพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมด้านการจัดการสาธารณภัย บูรณาการระบบการจัดการในภาวะฉุกเฉินให้มีมาตรฐานเอกภาพรองรับสาธารณภัยรูปแบบใหม่ได้ครอบคลุมทุกมิติเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูอย่างยั่งยืนด้วยการพัฒนาระบบและมาตรการในการฟื้นฟูที่ดีกว่าเดิมและปลอดภัยกว่าเดิม และขับเคลื่อนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยเพิ่มขีดความสามารถและนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑๐. การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ ส่งเสริมความรู้/เทคโนโลยีใหม่ เพื่อเป็นทางเลือกของชุมชน พร้อมส่งเสริมให้เลิกพฤติกรรมเผาวัสดุทางการเกษตร พัฒนางค์ความรู้ด้านเกษตร และส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกไม้เศรษฐกิจที่โตเร็ว สนับสนุนการปลูกพืชทดแทนการปลูกพืชเชิงเดี่ยว พัฒนาระบบโครงสร้างเครือข่ายความร่วมมือการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้องเพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูดูแลป่าไม้ การทำเกษตรที่ลดการเผา และการลาดตระเวนเพื่อป้องกันผู้ลักลอบฝ่าฝืนกฎหมาย จัดทำแผนการจัดการและควบคุมการเผาหลังการเก็บเกี่ยว ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากโรงไฟฟ้า (จัดชุดลาดตระเวน จัดทำแนวกันไฟ สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ป้องกันไฟ) ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึก และความตระหนักรู้ในทุกภาคส่วนเพื่อลดการเผาและร่วมกันเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในชุมชนพัฒนาระบบเฝ้าระวัง ระบบรับแจ้งเหตุ และสนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากหมอกควันแก่ประชาชน

๑๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ และการพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีความสมดุล ปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ โดยมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรมให้มีความอุดมสมบูรณ์ ทำฝายชะลอน้ำ บริหารจัดการป่าชุมชนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เสริมสร้างศักยภาพบุคลากรและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของชุมชน/พัฒนาอาสาสมัคร/ประชาชนในการบริหารจัดการ เฝ้าระวังและดูแลทรัพยากรธรรมชาติประชาสัมพันธ์การรับรู้และกระแสนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ จัดการน้ำเพื่อชุมชนชนบท จัดการน้ำเพื่อสิ่งแวดล้อม จัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติ จัดการน้ำในเขตเมือง จัดการน้ำเพื่อการพัฒนา จัดให้มีน้ำอย่างเพียงพอสำหรับการพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมตามแผนการเติบโตแบบสีเขียว การท่องเที่ยว และเพื่อผลิตพลังงาน พร้อมมีระบบดูแลน้ำภายในพื้นที่สำหรับผู้ใช้น้ำในนิคมเกษตร อุตสาหกรรมสมัยใหม่ พื้นที่ชลประทาน พื้นที่เกษตรน้ำฝน พื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยว เกษตรพลังงาน เกษตรเพิ่มมูลค่าและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติในทุกมิติ

๑๒. การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว และการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมของเมืองทั้งระบบ สนับสนุนการเพิ่มพื้นที่สีเขียวทั้งในเขตเมืองและชุมชน นอกจากนี้ยังจะต้อง

ส่งเสริมการลงทุนและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคไปสู่การผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน อนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง โดยอนุรักษ์ และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีความหลากหลาย รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จัดการคุณภาพอากาศ จัดการขยะมูลฝอย การครอบคลุมขยะชุมชน กำจัดขยะ ปรับปรุงฟื้นฟู สถานที่กำจัดขยะให้ ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอย จัดการสารเคมีในภาค เกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล จำกัดการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ส่งเสริมให้มีการลด และเลิกการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช สำหรับการทำการเกษตรทุกประเภทเพื่อป้องกันการปนเปื้อน ของสารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสิ่งแวดล้อมในรูปแบบมาตรฐานสากล

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“ สืบศิลป์แห่งล้านนา พัฒนา บนฐานพอเพียง ”

นิยาม

การพัฒนาคนที่มีความหลากหลายบนฐานของการพัฒนาที่พอเพียงอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

๑. Lamphun a pride of a lanna : สืบสานและต่อยอดอัตลักษณ์ภูมิปัญญาและวัฒนธรรม ที่หลากหลายอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยววิถีใหม่อย่างยั่งยืน

๒. Lamphun a craftsmanship : พัฒนาเกษตรกรรมและหัตถกรรมสู่นวัตกรรมชั้นนำของ ประเทศ และนานาชาติ

๓. Lamphun a wellbeing city : ยกระดับคุณภาพชีวิต สังคมและสิ่งแวดล้อมที่ดีในทุกภาคส่วน อย่างมั่นคง และมั่นคงบนฐานพอเพียงอย่างยั่งยืน

๔. Lamphun a sustainable learning city : เสริมสร้างสังคม ชุมชนและทุกภาคส่วนเพื่อ มุ่งเน้น และสนับสนุนการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่เชื่อมโยงระดับท้องถิ่นและนานาชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เมืองแห่งวัฒนธรรมความหลากหลายและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในวิถีใหม่

๒. เมืองแห่งนวัตกรรมเกษตร อุตสาหกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๓. เมืองแห่งคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และสิ่งแวดล้อมที่ดี

๔. เมืองแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายการพัฒนา

๑. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูภูมิปัญญา ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่บนพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันอย่างสงบ สันติและสมานฉันท์ ที่นำไปสู่การการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในวิถีใหม่
๒. เพื่อพัฒนาความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ที่ก่อให้เกิดความสมดุลทั้งภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม ในการสร้างสรรค์ นวัตกรรม บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของประชาชนชาวลำพูน
๓. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะที่ดี มีสภาวะแวดล้อมและสิ่งแวดลอมที่เหมาะสมน่าอยู่ของประชาชนชาวลำพูนให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน
๔. เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ของประชาชนชาวลำพูนให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : เมืองแห่งวัฒนธรรมความหลากหลายและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในวิถีใหม่

วัตถุประสงค์

เพื่อฟื้นฟู พัฒนา ส่งเสริมและเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ บนฐานของความหลากหลายทางวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น สร้างโอกาสเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชนและท้องถิ่น

เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการฟื้นฟู พัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม
๒. พัฒนาและยกระดับการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามแนววิถีใหม่
๓. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์และค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
จำนวนแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนที่ได้รับการพัฒนาฟื้นฟู	๒	๓	๔	๕	๖
จำนวนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	๒	๔	๖	๘	๑๐
อัตราการขยายตัวของรายได้ในชุมชนที่ได้จากการท่องเที่ยว	๑	๒	๓	๔	๕

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถทางการท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยวให้เติบโต

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดลำพูน โดยมุ่งเน้นการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม รวมถึงสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยว
๒. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการบริหารจัดการ
๓. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงรุก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : เมืองแห่งนวัตกรรมการเกษตร อุตสาหกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนบนฐานของความพอเพียง ทั้งในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคหัตถกรรมอย่างสร้างสรรค์

เป้าประสงค์

๑. พัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำ ขุดลอก คูคลอง และจัดสร้างแหล่งน้ำเพื่อการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๒. ส่งเสริมภาคการผลิต การเกษตร อุตสาหกรรม หัตถกรรม และเพิ่มทักษะผู้ประกอบการธุรกิจ

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์และค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ร้อยละของครัวเรือนและพื้นที่การเกษตรมีน้ำใช้อย่างทั่วถึง และเพียงพอ	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕
ร้อยละของรายได้คนในชุมชนจากภาคการเกษตร อุตสาหกรรม และหัตถกรรมที่เพิ่มขึ้น	๑	๒	๓	๔	๕

กลยุทธ์ ๑

ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและการอุปโภคบริโภค

แนวทางการพัฒนา

๑. ก่อสร้าง ซ่อมแซม อ่างเก็บน้ำ ฝายทดน้ำ สระเก็บน้ำ
๒. ขุดลอกคูคลองที่ตื้นเขิน การทำระบบธนาคารน้ำใต้ดิน
๓. ขุดเจาะบ่อบาดาล รวมทั้งการจัดระบบบริหารจัดการน้ำแบบครบวงจร

กลยุทธ์ ๒

ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเกษตร หัตถกรรม อุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มรายได้สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป และเกษตรมูลค่าเพิ่ม ตามแนวพระราชดำริ เน้นการลดต้นทุน เพิ่มคุณภาพและมูลค่าผลผลิตอย่างครบวงจร
๒. ส่งเสริมกลุ่มวิสาหกิจการเกษตรแปรรูปให้มีคุณภาพมาตรฐาน
๓. ส่งเสริมการเลี้ยงไก่พันธุ์พื้นเมืองและสัตว์เศรษฐกิจอินทรีย์พื้นบ้าน
๔. ส่งเสริมการจัดหาตลาดผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งเชื่อมโยงการแลกเปลี่ยนจำหน่ายผลผลิตกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระหว่างจังหวัด ภายใต้หลักการ "ตลาดนำการผลิต"
๕. สนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้มีคุณภาพมาตรฐานการผลิตรวมทั้ง ส่งเสริมให้ได้รับการรองรับมาตรฐานสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ
๖. สนับสนุนการออกแบบผลิตภัณฑ์ ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน
๗. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ การพัฒนาระบบตลาด และการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ผ่านทุกช่องทาง รวมทั้ง การจัดงานแสดงสินค้าชุมชนให้
๘. ส่งเสริมการนำเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพในการยกระดับคุณภาพและปริมาณผลผลิตการเกษตรให้มีขีดความสามารถแข่งขันทางการตลาดได้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เมืองแห่งคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และสิ่งแวดล้อมที่ดี

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวลำพูนในทุกภาคส่วนให้มีชีวิต สุขภาวะ อนามัยที่ดี มีความสุข และสภาพสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมตามบริบทของแต่ละชุมชน

เป้าประสงค์

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขโรคและระบบสาธารณสุขการให้ได้มาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนภายใต้การบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วน
๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึง
๓. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่มีสุขภาพดี

๔. พัฒนาการกีฬาของเด็ก/เยาวชน/ประชาชน พร้อมทั้งจัดหาสถานที่/บำรุงรักษา ซ่อมแซม ให้พร้อมรองรับการแข่งขันกีฬา

๕. ประชาชนมีส่วนร่วมในการการดูแลรักษา พื้นที่ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์และค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ร้อยละของเส้นทางคมนาคมที่ได้รับการก่อสร้างและปรับปรุงให้ได้มาตรฐาน	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐
ร้อยละของเด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการที่ได้รับสวัสดิการสังคมช่วยเหลือเพิ่มขึ้น	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐
ร้อยละของประชาชนในพื้นที่ที่มีสุขภาพดี	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐
ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการด้านกีฬา	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐
ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พื้นที่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐

กลยุทธ์ ๑

ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและการจัดระบบบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดลำพูน

แนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและการจัดระบบบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานครบวงจรและตอบสนองประโยชน์สุขของประชาชน

๒. ก่อสร้างและปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ

กลยุทธ์ ๒

ส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาศักยภาพของประชาชนทุกกลุ่มวัย

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของกลุ่มสตรี กลุ่มเยาวชน และกลุ่มพลังมวลชนต่างๆ ให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ และมีองค์ความรู้ในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
๒. สร้างเครือข่ายความร่วมมือของท้องถิ่น ท้องที่ ชุมชน และสถานศึกษา ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาของกลุ่มสตรี อาสาสมัครประจำหมู่บ้าน (อสม.) ผู้สูงอายุ เด็กและเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และกลุ่มพลังมวลชนต่าง ๆ ให้มีศักยภาพความเข้มแข็งและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

กลยุทธ์ ๓

ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาด้านสุขภาพ เพื่อป้องกันและดูแลสุขภาพของประชาชนในระดับพื้นฐานให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมคุณภาพการให้บริการด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง รวมถึงการพัฒนาศักยภาพการทำงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ในด้านวิชาการและองค์ความรู้
๒. สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์สุขภาพชุมชนระดับอำเภอ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ การให้บริการด้านสาธารณสุขและด้านวิชาการ ตามภารกิจของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.)

กลยุทธ์ ๔

ปรับปรุงสนามกีฬา สถานที่นันทนาการ และส่งเสริมพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ มุ่งสู่ความเป็นเลิศ

แนวทางการพัฒนา

๑. ปรับปรุงสนามกีฬา อุปกรณ์การกีฬา และภูมิทัศน์ภายในสนามกีฬา ให้สมบูรณ์และได้มาตรฐานสำหรับการออกกำลังกายของประชาชนทุกเพศทุกวัย และสามารถรองรับการแข่งขันกีฬาในระดับจังหวัดและระดับชาติ
๒. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน กีฬาประชาชน ในระดับอำเภอและจังหวัด

กลยุทธ์ ๕

ปรับปรุง/ก่อสร้าง สถานที่พื้นที่สีเขียว ให้มีคุณภาพอากาศเป็นไปตามค่ามาตรฐาน รองรับการมีสุขภาวะ ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีสภาพสมบูรณ์และพัฒนาเมืองน่าอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
๒. สนับสนุนการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าอย่างมีส่วนร่วม
๓. สนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. ส่งเสริม สนับสนุนการแก้ไขปัญหาขยะ และการกำจัดผักตบชวา ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕. สนับสนุนการสร้างสวนสาธารณะขนาดใหญ่ เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว และเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและเป็นพื้นที่สันติภาพของประชาชน

กลยุทธ์ ๖

สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารพัฒนา และการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งหลักการแห่งสิทธิ เสรีภาพและหน้าที่ความรับผิดชอบของพลเมือง

๒. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารงานของท้องถิ่น

๓. สนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีคุณภาพและมีศักยภาพในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา รวมทั้งผลักดันแผนงาน โครงการพัฒนาที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อบรรจุไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐและกลุ่มจังหวัด

๔. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและทักษะด้านการบริหารงาน การวางแผนและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล พร้อมทั้งดูแลด้านสวัสดิการให้แก่บุคลากร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : เมืองแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อส่งเสริมให้ลำพูนเป็นเมืองแห่งภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนในจังหวัดลำพูนได้รับการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

เป้าประสงค์

๑. สนับสนุนอนุรักษ์ สืบสาน เผยแพร่ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่และยั่งยืน

๒. ประชาชนในจังหวัดลำพูนเข้าถึงการศึกษาทุกระดับได้อย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

ตัวชี้วัดเป้าประสงค์และค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
จำนวนกิจกรรมการอนุรักษ์ สืบสาน เผยแพร่ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐
ร้อยละของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับใน จังหวัดลำพูน	๙๐	๙๑	๙๒	๙๓	๙๔
จำนวนกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตของ ประชาชนในจังหวัดลำพูน	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕

กลยุทธ์ ๑

ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ สืบสาน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. ทำนุบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนา ทั้งศาสนสถาน ศาสนวัตถุ และศาสนธรรม เพื่อปลูกฝัง คุณธรรมจริยธรรมเป็นหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจให้แก่เด็ก เยาวชนและประชาชน
๒. อนุรักษ์ พื้นฟู และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ มีเอกลักษณ์ให้คงอยู่คู่เมืองและชุมชนสืบไป

กลยุทธ์ ๒

ส่งเสริมและพัฒนายกระดับคุณภาพการศึกษาทุกระดับให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน การศึกษา

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ให้มีคุณภาพเท่าทันกับ การเปลี่ยนแปลงของโลกและสามารถเชื่อมต่อการสร้างงาน สร้างอาชีพ
๒. สนับสนุนการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีทักษะทางวิชาการ เทคโนโลยีและการบริหารงานแบบมืออาชีพ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ เทศบาลตำบลป่าซาง มุ่งมั่นพัฒนา ให้ประชาชนมีความสุขที่ยั่งยืน ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม วัฒนธรรมและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการศึกษา และการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านระบบสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการเมือง-การบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และเมืองในอนาคต

๒. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเกษตรและหัตถกรรมให้มีรายได้เพิ่มขึ้นและเพียงพอ/ส่งเสริมและอนุรักษ์ บำรุงศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ตลอดไป

๓. ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๔. ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นได้รับการพัฒนาด้านการศึกษา และด้านกีฬาอย่างทั่วถึง

๖. ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต สุขอนามัยในหมู่บ้าน

๗. การบริหารงานขององค์กรตามหลักธรรมาภิบาล และบุคลากรมีคุณภาพ

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

๒. จำนวนกิจกรรมที่ได้ดำเนินงาน

๓. ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๔. ประชาชนร่วมอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕. ประชาชนได้รับการพัฒนาด้านการศึกษา และด้านกีฬาอย่างทั่วถึง

๖. ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น

๗. ประชาชนในการมีส่วนร่วมในการบริหารงานกับ อบต.

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน และเมืองในอนาคต
๒. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเกษตรและหัตถกรรมให้มีรายได้เพิ่มขึ้นและเพียงพอ/ส่งเสริมและอนุรักษ์ บำรุงศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่ตลอดไป
๓. ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๔. ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ประชาชนได้รับการพัฒนาด้านการศึกษา และด้านกีฬาอย่างทั่วถึง
๖. ประชาชนมีสุขภาพที่ดีขึ้น
๗. การบริหารงานขององค์กรตามหลักธรรมาภิบาล และบุคลากรมีคุณภาพ

๒.๖ กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นและความต้องการของประชาชน
- ๒) ขุดลอกคูคลอง จัดสร้างแหล่งน้ำและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง
- ๓) ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม ลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลิตผลให้มีคุณภาพ
- ๔) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชน ท้องถิ่น โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว
- ๕) ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้พัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น
- ๖) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ
- ๗) พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ แม่น้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์ สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- ๘) ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการศึกษา บุคลากรด้านการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพ มีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน
- ๙) ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ
- ๑๐) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง
- ๑๑) ดำเนินงานตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ
- ๑๒) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

- ๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
- ๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง
- ๔) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน
- ๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม วัฒนธรรมและคุณภาพชีวิต

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการศึกษา และการกีฬา

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านระบบสาธารณสุข

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการเมือง-การบริหาร

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ

ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๙ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ การร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม วัฒนธรรมและคุณภาพชีวิต

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการศึกษา และการกีฬา

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านระบบสาธารณสุข

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการเมือง-การบริหาร

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความ
มั่งคั่งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและ
ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาภาค

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาภาคว่าดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถ
สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้ง
ต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการ ที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและ
นวัตกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาภาค ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถ
สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้ง
ต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการ ที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและ
นวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยง
สู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม วัฒนธรรมและคุณภาพชีวิต

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาภาค ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบ ดูแล
ผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกย่องทักษะ
ฝีมือแรงงานภาคบริการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาภาค ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาลพิษ หมอกควัน อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการศึกษา และการกีฬา

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาภาค ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบ ดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกย่องทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจท่องเที่ยวและการค้าในพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้วยการส่งออกสินค้าและบริการนอกพื้นที่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจเกษตรสร้างสรรค์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านระบบสาธารณสุข

มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมเพื่อลดฝุ่นควัน

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูนและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ
มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เมืองแห่งอุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เมืองแห่งนวัตกรรมเกษตร อุตสาหกรรมและเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เมืองแห่งคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และสิ่งแวดล้อมที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เมืองแห่งวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถีและท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองแห่งวัฒนธรรมความหลากหลายและการท่องเที่ยวเชิง
วัฒนธรรมในวิถีใหม่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสังคม วัฒนธรรมและคุณภาพชีวิต

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เมืองแห่งวัฒนธรรมอัตลักษณ์วิถีและท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เมืองแห่งเกษตรสุขภาพและเกษตรนวัตกรรมสร้างสรรค์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เมืองแห่งวัฒนธรรมความหลากหลายและการท่องเที่ยวเชิง
วัฒนธรรมในวิถีใหม่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ เมืองแห่งนวัตกรรมเกษตร อุตสาหกรรมและเศรษฐกิจ
สร้างสรรค์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เมืองแห่งคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และสิ่งแวดล้อมที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เมืองแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เมืองแห่งคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และสิ่งแวดล้อมที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการศึกษา และการกีฬา

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เมืองแห่งคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และสิ่งแวดล้อมที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เมืองแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านระบบสาธารณสุข

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เมืองแห่งคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และสิ่งแวดล้อมที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการเมือง-การบริหาร

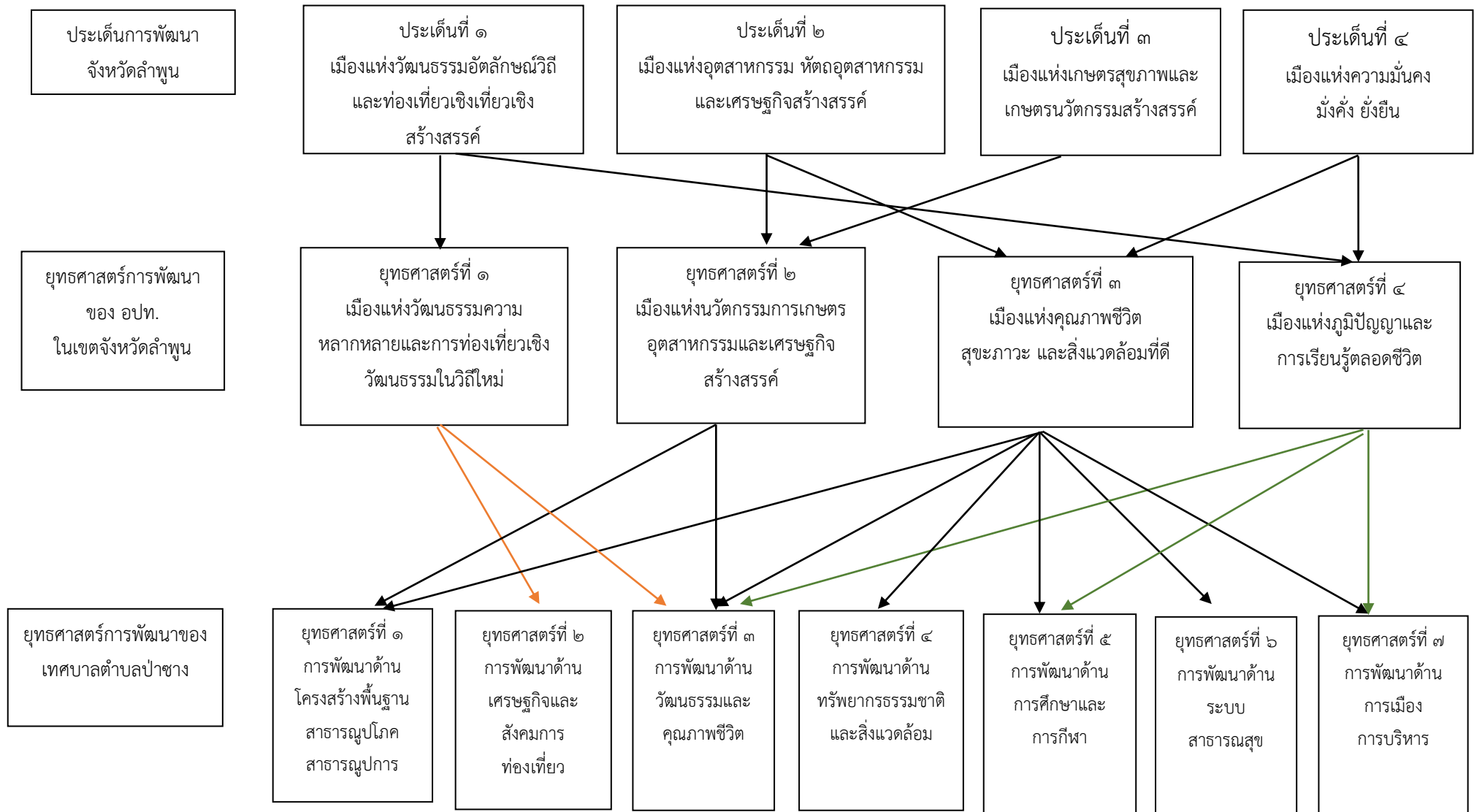
มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เมืองแห่งความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เมืองแห่งคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และสิ่งแวดล้อมที่ดี

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลป่าซาง พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ในภาพรวม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของตำบลป่าซาง โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT analysis

ตารางการวิเคราะห์ปัจจัยภายในของเทศบาลตำบลป่าซาง

ปัจจัยภายใน (Internal Factors)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ	- มีการคมนาคมสายหลักเชื่อมโยง ๓ สาย คือทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๖ ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๓๒ และ ๑๑๕๖ - ระบบคมนาคม (ถนน คสล.แอสฟัลท์ ดิคคอนกรีต) ครอบคลุมเกือบทุกหมู่บ้าน - มีประปาหมู่บ้านทุกหมู่บ้านและประปาภูมิภาค - มีระบบไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน - ไฟฟ้าสาธารณะเกือบทุกสาย - มีระบบโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง - มีพื้งกันตลิ่งที่มีความสามารถป้องกันความเสียหายจากอุทกภัย	- การให้บริการด้านการขนส่งสาธารณะ ยังครอบคลุมไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๓๒ - ถนนบางสายชำรุดเสียหาย บางสายยังขาดท่อระบายน้ำ รางระบายน้ำ - การคมนาคมถนน สะพานบางสายยังคับแคบ ไม่สะดวกเท่าที่ควร - การจัดการแหล่งน้ำยังไม่ดีพอและไม่เพียงพอต่อความต้องการของชุมชน และการขยายตัวของชุมชน - น้ำบาดาลมีฟลูออไรด์มาก - ไฟฟ้าสาธารณะ(ไฟกิ่ง) ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่โดยเฉพาะถนนตัดใหม่

ปัจจัยภายใน (Internal Factors)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๒. ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	- เป็นฐานการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลำไย ข้าว กระเทียม - มีกลุ่มอาชีพก่อให้เกิดรายได้ในชุมชน - มีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม คือ เมืองเก่าเวฬุคาม/วัด - เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน ฐานการผลิตด้านหัตถกรรมที่สำคัญโดย เฉพาะอย่างยิ่งหัตถกรรมผ้าทอ ผ้าบาติก จักรสาน - เป็นแหล่งชุมชนและแหล่งเศรษฐกิจของอำเภอป่าซาง - การคมนาคมขนส่ง สะดวก รวดเร็ว	- พืชผลทางการเกษตรราคาตกต่ำ - ผลผลิตทางการเกษตรขาดการบริหารจัดการทางด้านการตลาดอย่าง เป็นระบบ - ไม่มีตลาดกลางในการจำหน่ายสินค้าการเกษตร สินค้าหัตถกรรม - ผู้ประกอบการรายย่อย วิสาหกิจชุมชน ขาดความรู้ด้านการผลิต การตลาดสู่มาตรฐานสากล และไม่นิยมสร้างมูลค่าเพิ่ม - กลุ่มอาชีพขาดความเข้มแข็งและยั่งยืน - ไม่มีตลาดรองรับสินค้าพื้นเมืองที่แน่นอน - การจัดจำหน่ายสินค้าลดลง - งบประมาณไม่เพียงพอในการขุดค้นฟื้นฟูโบราณสถาน เวฬุคาม - การประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวยังไม่ทั่วถึง - นวัตกรรมการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี
๓. ด้านสังคมและวัฒนธรรม	- มีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรม ประเพณีเก่าแก่ ประชาชนมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย สงบสุข น่ายุ่ น่าอาศัย - มีวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีค่า - เป็นเมืองประวัติศาสตร์ร่วมสมัย “เวียงป่าซาง” - ชุมชนผู้สูงอายุเข้มแข็งขึ้น - ประชาชนให้ความสำคัญต่อผู้สูงอายุ เด็ก คนพิการและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส - เป็นสังคมกึ่งเมืองกึ่งชนบท - มีวัฒนธรรมและปราชญ์ชาวบ้านประจำท้องถิ่น	- จำนวนผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการเพิ่มขึ้น - ขาดความรู้และโอกาสการเข้าถึง ฐาน ความรู้ ทางด้าน เทคโนโลยี สารสนเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาต่าง ๆ - นวัตกรรมการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยี - วิถีชีวิตเปลี่ยนแปลง เนื่องจากการรับค่านิยมจากตะวันตก - งบประมาณในการบริหารจัดการมีจำนวนจำกัด - การถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชนและท้องถิ่น

ปัจจัยภายใน (Internal Factors)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๔. ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	- เทศบาลให้ความสำคัญต่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีแม่น้ำไหลผ่าน ๓ สาย คือ แม่น้ำปิง,แม่น้ำทา และแม่น้ำกวัง - มีบ่อขยะรองรับขยะมูลฝอยในพื้นที่เพียงพอ - มีสวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติเพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายและพักผ่อนหย่อนใจ ของประชาชน - มีนักวิชาการสุขภิบาลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	- เป็นชุมชนเมือง ทำให้พื้นที่สีเขียวลดลง - ขาดระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนที่ดี - ขาดงบประมาณในการบริหารจัดการเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย - ขาดระบบการจัดการขยะที่ดี - ประชาชนขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ขาดการจัดการน้ำเสียจากการประกอบอาชีพย้อมผ้าและทำปลาแดดเดียวอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
๕. ด้านการศึกษาและการกีฬา	- ประชาชนให้ความสำคัญกับการศึกษาและการกีฬามากขึ้น - เทศบาลมีการส่งเสริมด้านการ ศึกษา และกีฬาเป็นอย่างดี - มีสนามกีฬาขนาดใหญ่ในเขตเทศบาล - มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กฯ และโรงเรียนอนุบาลของเทศบาล - มีการอุดหนุนสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอน - มีศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีของชุมชน - มีห้องสมุดเทศบาลตำบลป่าซางและแหล่งเรียนรู้ชุมชน	- สถานที่และอุปกรณ์กีฬาไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและชุมชน - สนามกีฬายังไม่มีลู่วิ่ง สนาม อุปกรณ์กีฬา และอัฒจันทร์ที่ได้มาตรฐาน - ชุมชนต้องการที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านและที่ทำการชุมชนเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้หมู่บ้าน/ชุมชน

ปัจจัยภายใน (Internal Factors)	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๖. ด้านสาธารณสุข	- ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้และฐานะค่อนข้างดี จึงให้ความสำคัญต่อการดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง - เทศบาลมีบุคลากรด้านสาธารณสุขและการสัตวแพทย์ - มีการจัดตั้งหน่วยแพทย์ฉุกเฉินของเทศบาลในการบริการประชาชน - มีสถานีนอนามัยเฉลิมพระเกียรติและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ มีความพร้อมบุคลากรด้านสาธารณสุข และอาสาสมัครสาธารณสุข - มีกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับตำบล - มีการจัดบริการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงและบุคคลอื่นที่มีภาวะพึ่งพิง	- ปัญหายาเสพติด - มีความเสี่ยงที่จะเป็นโรคต่างๆเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการรับประทานอาหารและเครื่องดื่มที่ทำลายสุขภาพ - เป็นสังคมผู้สูงอายุ มีสัดส่วนของผู้สูงอายุมากกว่าร้อยละ ๒๐ ของประชากรทั้งหมด - ขาดฐานข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับกิจการร้านค้า ต่างๆ ในพื้นที่ เพื่อให้การคุ้มครองผู้บริโภค สุขอนามัยของประชาชนอย่างครอบคลุม
๗. ด้านการเมือง – การบริหาร	- ประชาชนให้ความสำคัญต่อระบอบประชาธิปไตย และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น - ผู้นำมีความเข้มแข็ง ให้ความร่วมมือและเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น - ไม่มีคดีอาชญากรรมร้ายแรงเกิดขึ้นในชุมชน - บุคลากรในเทศบาลปฏิบัติงานตามหน้าที่ โดยยึดระเบียบ กฎหมาย ข้อสั่งการต่างๆ อย่างเคร่งครัด - มีศูนย์บริการประชาชนรับเรื่องราวร้องทุกข์ ร้องเรียน - มีการจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชน	- ประชาชนบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานของเทศบาล - ระเบียบ/กฎหมาย ที่เกี่ยวข้องในปัจจุบัน ทำให้การบริหารงานมีข้อจำกัดเพิ่มขึ้น - งบประมาณที่จำกัด ทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ตารางการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกของเทศบาลตำบลป่าซาง

ปัจจัยภายนอก (External Factors)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๑. การเมือง	- มีการแข่งขันทางการเมืองไม่มาก - ไม่มีความขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์ในท้องถิ่น	- การเมืองระดับชาติไม่มีเสถียรภาพส่งผลต่อการเมืองท้องถิ่น
๒. เศรษฐกิจ	- การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่งผลต่อผลผลิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีการขยายตัวเปิดตลาดการค้าเสรีมากขึ้น ทำให้เราต้องเร่งพัฒนาสินค้าและบริการให้มีประสิทธิภาพ สามารถแข่งขันกับต่างประเทศ - การพัฒนาเส้นทางคมนาคมสนับสนุนความเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจรองรับการค้าสู่ประชาคมอาเซียน - นโยบายรัฐบาล เช่น โครงการพัฒนาเมือง	- มีการขยายพื้นที่ปลูกลำไยไปในหลายจังหวัด รวมทั้งประเทศจีน ที่เป็นคู่แข่งทางการค้าลำไย - เศรษฐกิจภายในไม่สามารถควบคุมได้ - ระบบเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับการเมืองมากเกินไป - รายได้เท่าเดิมแต่สินค้าและบริการมีราคาแพงขึ้นส่งผลให้การออมลดลง - พืชผลทางการเกษตรมีราคาตกต่ำเนื่องจากมีคู่แข่งมากขึ้น เช่น ลำไย - ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลให้การส่งออกในประเทศและต่างประเทศลดลง

ปัจจัยภายนอก (External Factors)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๓. สังคม	- เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และข้อมูลข่าวสารที่เปิดกว้าง - สังคมมีความเอื้ออาทร ดูแลคนในครอบครัว ผู้สูงอายุ - การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา - การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรในชุมชน - การเติบโตของเทคโนโลยีการสื่อสาร	- ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนยังไม่หมดสิ้นไป - เป็นสังคมแห่งการแข่งขันในทุก ๆ ด้าน ทำให้ขาดความรักความอบอุ่นในครอบครัว - ความเจริญทางเทคโนโลยีทำให้เกิดการหลงใหลของวัฒนธรรมที่ไม่พึงประสงค์ ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนไป - ภาวะโรคเรื้อรังและภาวะโรคเรื้อรัง - การแพร่กระจายของโรคติดต่ออุบัติใหม่
๔. นโยบายรัฐบาล/ กฎหมาย	- นโยบายการพัฒนาของรัฐบาล แก่ไขวิกฤติทางการเมืองและการบริหาร ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมบนพื้นฐานของคุณธรรม ส่งเสริมผลประโยชน์ของชาติเสริมสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นของประชาคมระหว่างประเทศ และสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาศักยภาพของกองทัพ - นโยบายการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพผู้พิการ เบี้ยยังชีพผู้ติดเชื้อ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น - นโยบายด้านการศึกษาที่ส่งเสริมให้เด็กนักเรียนได้รับสารอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายและสร้างพัฒนาการทางการเรียนรู้ให้แก่เด็ก - บริหารงานโดยเน้นหลักคุณธรรม โปร่งใส สุจริต และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความสมานฉันท์ สามารถป้องกัน บรรเทา และแก้ไขปัญหาที่สำคัญของชาติ โดยน้อมนำแนวทางพระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” - นโยบายการส่งเสริมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของรัฐบาล	- ระเบียบ วิธีปฏิบัติงานเปลี่ยนแปลง ไม่ชัดเจน - กฎหมายบางฉบับเป็นอุปสรรคต่อการกระจายอำนาจแก่ท้องถิ่น

ปัจจัยภายนอก (External Factors)	โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
๕. เทคโนโลยี	- มีการส่งเสริมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง - มีความรู้ ความเข้าใจและเท่าทันเหตุการณ์โลก - การปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	- ประชาชนทั่วไปยังขาดความรู้ ความเข้าใจถึงฐานความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาต่าง ๆ - ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยีสูง